

Bona tarda. Moltes gràcies per la seva assistència.

És la **primera vegada** que em dirigeixo a aquesta Assemblea com a president.

Em sento molt honorat per la **confiança** que ha estat depositada en mi i, ahora, sóc conscient de la **responsabilitat** que aquesta posició m'atorga com a representant o portaveu de vostès, en un moment de tantes dificultats per a l'activitat empresarial.

Avui, vull **transmetre'ls quins són els eixos de treball principals que té plantejats la nostra institució, Foment del Treball**. I vull també compartir amb vostès de quina manera afrontem els principals reptes que Catalunya ha d'encarar en el mitjà termini.

I és que, primer de tot, vull que **coneguin quin és el meu compromís** com a president de Foment del Treball:

- Que la nostra institució, **que ostenta la màxima representació** del teixit empresarial a Catalunya, **tingui un paper actiu en la societat**. I que exerceixi amb absolut rigor i fidelitat als seus associats la protecció dels drets i dels interessos dels empresaris.

- Que puguem contribuir a **fomentar l'orgull de ser empresari**. Que sigui comprès **el valor social que tenen els emprenedors**. Que tothom sàpiga que ens sentim absolutament compromesos i implicats amb els nostres equips, amb tots els professionals que, amb el seu esforç, fan possible que els nostres projectes es facin realitat.
- Que Foment del Treball tingui **opinió rellevant i decisiva per construir grans reptes de Catalunya**. **No podem actuar ni ser valorats amb indiferència**.

.....

Vull començar **aportant-los algunes dades** que ens situaran en el context actual:

En els darrers tres anys complets (de 2008 a 2010), segons dades del Instituto Nacional de Estadística, **s'han perdut més de 10.000 societats anònimes**.

El número de **processos concursal ha estat de 12.835**. La major part d'aquests processos

concurssals tenen com a objectiu el tancament i la liquidació de l'empresa. A més a més, **pràcticament ja no hi ha subhastes a causa de l'escassetat del crèdit per recuperar i posar en valor els seus actius.**

Els llocs de treball perduts han estat 1.414.000.

Les empreses han treballat moltíssim. S'han adaptat, han innovat, han exportat, s'han fusionat... han sobreviscut o han acabat per morir en un entorn advers en el qual les restriccions creditícies, així com l'augment de la competència interna i internacional, **s'han afegit a una càrrega reguladora i fiscal sense precedents.**

Gràcies en gran part a aquest esforç realitzat per les empreses, s'espera que el PIB espanyol creixi al voltant d'un 0,8% enguany, de la mateixa manera que s'espera que s'incrementi el consum de les famílies. Si més no, aquesta és l'estimació que en fan les 17 institucions d'anàlisi de la més gran rellevància.

Per al 2012, el creixement del PIB es preveu que pugui estar en l'1,5%, segons les mateixes fonts.

Si aquestes previsions es confirmessin voldria dir que hauríem sortit *formalment* de la crisi, fins i tot en el supòsit que es produïssin augments addicionals com ara el cost de l'energia o del crèdit.

Això estaria bé, però encara seria poc, perquè créixer per sota del 2% no crea llocs de treball.

Recordem que en el 2007 el PIB va augmentar un 3,6% i l'atur va créixer en més de 750.000 persones. I en l'any 2008, el creixement va ser del 0,9% i el nombre d'aturats va pujar en més d'1,5 milions.

Recordar aquestes dades ens exigeix prudència i ens obliga a sumar forces amb les institucions del nostre àmbit econòmic i especialment amb les Administracions Públiques. A les Administracions Públiques els hem de demanar que exerceixin el seu lideratge i comptin amb la interlocució d'organitzacions representatives del teixit empresarial.

D'aquesta manera s'evitaran actuacions disperses i, el que és pitjor, una imatge de descoordinació o improvisació davant dels ciutadans.

De fet, l'objectiu de Foment del Treball, com a associació empresarial (més representativa), és potenciar el mercat i millorar el *meta mercat*, és a dir, el conjunt de relacions i d'activitat de tots els agents i institucions que participen en el mercat amb les seves pautes de comportament, lleis i regles.

Per tant, hem d'assenyalar les prioritats que ajudaran que el canvi sigui possible. Des de Foment del Treball apuntem les línies de treball següents:

1.- **Reducció del dèficit públic.**

2.- Infraestructures prioritàries

3.- Consolidació d'una política de **promoció de les exportacions** i de la internacionalització de les empreses.

4.- Aprofundir en la **reforma laboral** i en la reducció de l'absentisme injustificat.

5.- Avançar en l'acompliment de les **exigències en matèria ambiental** afavorint la competitivitat de les empreses catalanes.

6.- Empresa i Universitat. Revisar el **Pacte Nacional per la Recerca i la Innovació**.

7.- Empresa i Societat. Fomentar **l'orgull de ser empresari**.

Els faré un breu comentari sobre cadascun d'aquests punts:

1.- Reducció del dèficit públic

Els diversos nivells de l'administració registren un elevat i creixent dèficit. **El seu endeutament excedeix el màxim** que va contemplar-se en dissenyar l'euro. L'Administració és la principal consumidora de crèdit, cosa que provoca tres efectes:

- Hi ha **menys crèdit disponible** per a les empreses i les famílies
- **S'apugen els tipus d'interès**.

- **S'anticipa un augment d'impostos** que desincentiva la inversió.

L'elevat dèficit de l'Administració és la principal causa de la morositat, la qual cosa perjudica enormement les empreses, arrossegant-les al límit del col·lapse.

Per exemple, en el sector sanitari –el principal client del qual és l'Administració Pública en un 75%-, durant el darrer any la morositat ha augmentat en 90 dies i, de mitjana, l'administració ve pagant a 330 dies.

Si a tot això s'hi afegeix el fet que **les empreses no tenen accés al crèdit** com a conseqüència dels límits de risc que tenen establerts les entitats financeres, **la situació és d'asfíxia**.

Està molt lluny de ser resolta i ens portarà a veure moltes empreses que han de tancar, fins i tot malgrat haver administrat i gestionat molt bé els seus negocis.

La solució no l'hem de buscar solament en la pujada de la càrrega d'impostos. Tot i que es diu sovint que Espanya té impostos baixos, això no és cert. Un informe que compara els impostos que graven les empreses a 31 països apunta **que només quatre països superen Espanya: Bèlgica, França, el Japó i els Estats Units.**

Qualsevol pujada dels impostos sobre la producció seria perjudicial per a les empreses i per al país.

A Catalunya s'estan elaborant els pressupostos i s'han anunciat retallades que afecten essencialment serveis públics d'alta exposició per als ciutadans i que ja han generat les primeres protestes.

Entenem la política d'austeritat severa que està plantejant l'administració catalana i també la necessitat d'explicar-la obertament perquè els ciutadans comparteixin i se sentin coresponsables d'aquest esforç.

Però, de la mateixa manera que creiem que cal preservar els serveis públics de primera necessitat perquè tinguin la capacitat necessària d'atenció

ciutadana, creiem també que cal que els proveïdors de l'administració, és a dir les empreses, recuperin el ritme de la facturació.

És important facilitar la liquiditat de les empreses i, per tant, buscar les fórmules que siguin necessàries per pal·liar l'asfíxia financera del teixit empresarial. I fer-ho a curt termini, tot evitant, per exemple, avançar el pagament de l'IVA o d'altres mecanismes que no alteren el sistema i que poden oxigenar la tresoreria de les nostres empreses.

En aquest punt és on hem d'observar el significat que també pot tenir per a Catalunya el **Pacte Fiscal**, al qual el Govern de la Generalitat està donant la màxima prioritat.

Tot i que encara està pendent la construcció d'una primera proposta per a la negociació d'aquest Pacte Fiscal i, per tant, sense capacitat per fer valoracions de detall, **vostès saben que m'he pronunciat a favor d'iniciar aquest procés.** I que ho he fet sense plantejar consideracions polítiques.

El creixent i acumulat desequilibri entre del deure i l'haver de l'administració catalana amb l'Estat és, en bona mesura, l'origen de les dificultats que entorpeixen l'activitat de les nostres empreses i amenacen la integritat dels serveis públics bàsics.

És necessari revisar el sistema si volem que Catalunya disposi de la capacitat suficient per avançar i també per ser solidària.

Només demanaria que **aquest procés pogués plantejar-se des de la serenitat i la comprensió mútua**, mirant d'evitar la crispació i els debats estèrils que, en tantes ocasions, ens han fet retrocedir més que no pas avançar. I si és per aquest camí, el de la serenitat i la comprensió mútua, Foment del Treball com a institució amb una llarga tradició històrica i ostentant la màxima representació empresarial a Catalunya, està compromesa a donar un suport constructiu a tot el procés que la Generalitat de Catalunya té previst d'iniciar.

2.- Infraestructures necessàries

Les restriccions financeres no han de deixar de banda algunes prioritats que s'han detectat des de fa anys i, per tant, que es deixin d'adoptar les mesures adients.

El subministrament i les connexions energètics, en els seus diversos components, així com l'aigua, requereixen la nostra atenció per **garantir l'oferta en condicions competitives**, per tal d'evitar carregar la nostra producció amb costos que qüestionin la nostra competitivitat. La situació actual al Magrib posa de relleu l'atenció que cal posar en el tema de la **seguretat del subministrament**.

En aquest apartat, no podem oblidar que hem de fer un esforç per **reduir l'escletxa digital** a l'entorn rural i a les zones de difícil cobertura tecnològica amb les infraestructures telemàtiques que resolguin aquest punt.

3.- Consolidació d'una política de promoció de les exportacions i de la internacionalització de les empreses

Els primers indicadors de recuperació tenen el seu origen en l'activitat exterior de les nostres empreses.

És per això que avui té més sentit que mai una política de promoció de les exportacions o d'internacionalització de les nostres empreses. Política que, per naturalesa, és anticíclica.

Cal dotar, per tant, **ACC1Ó** amb els recursos necessaris per poder desenvolupar plenament el seu **Pla Estratègic 2009-2013** i, en especial, les accions orientades a ampliar la base exportadora amb la incorporació de noves empreses al món de la internacionalització.

Encara, **la Conselleria està pendent d'acabar de configurar els òrgans de direcció d'ACC1Ó** per garantir la plena participació de les organitzacions empresarials en la presa de decisions i en el disseny i desenvolupament dels programes i actuacions d'ACC1Ó.

També vull fer un petit apunt sobre la **política de cooperació al desenvolupament** i proposar que s'incorpori al sector empresarial com a actor protagonista en els processos de desenvolupament dels països.

No és difícil observar que a més de la tasca que en si mateix representa, la participació de les nostres empreses en aquest procés és una oportunitat per a la internacionalització.

4.- Aprofundir en la reforma laboral i en la reducció de l'absentisme injustificat

El departament de relacions Laborals i Assumptes Socials de Foment del Treball participa en més de 40 comissions de representació institucional. Comptem, per tant, amb una participació molt activa en els òrgans que decideixen en l'àmbit laboral i d'ocupació.

A més de la nostra representació institucional, **saben vostès que mantenim la nostra disposició per a la relació fluïda i el diàleg obert amb els sindicats.** No entenem el nostre paper en aquesta matèria sense aquesta perspectiva compartida amb tots els agents socials.

Com vostès saben, **des de Foment del Treball hem estat crítics amb la Reforma Laboral de l'any passat.** Creiem que el Govern havia d'haver estat més ambiciós per realitzar la reforma que realment necessita la nostra economia.

Que s'afavoreixi la contractació indefinida, que es faciliti la flexibilitat a les empreses i que es redueixin els costos. Només d'aquesta manera Espanya i Catalunya poden emprendre amb èxit el camí de la recuperació.

Som a les portes de culminar la reforma de la negociació col·lectiva, un instrument d'especial rellevància per facilitar la flexibilitat i la capacitat d'adaptació de les empreses a les diferents conjuntures. No és el moment, per tant, de fer-ne comentaris. **Només volia posar de manifest davant de vostès la participació que té Foment del Treball en aquest procés.**

Com saben, una de les qüestions més innovadores de les que s'han introduït en aquest procés ha estat el **seguiment de l'absentisme injustificat** i les mesures per a la seva reducció. Sobre aquesta qüestió vull també referir-me a l'esforç que des de Foment del Treball estem duent a terme per concloure un projecte absolutament **innovador respecte la quantificació de l'absentisme**, les seves causes, les tipologies i la gestió més adequada d'aquest fenomen.

Es tracta d'una eina que serà molt útil per a les nostres empreses i que ajudarà també els propis treballadors a gestionar de la manera més correcta aquesta situació.

5.- Avançar en l'acompliment de les exigències en matèria ambiental afavorint la competitivitat de les empreses catalanes

Tota la incertesa que marca de manera substancial aquesta època no modifica en absolut **els valors associats al desenvolupament sostenible** que es mantenen estables i prenen una nova significació.

Les tendències en matèria de **sostenibilitat**, en general, i les exigències en **matèria ambiental**, en particular, tenen el seu origen en acords d'àmbit internacional i normatives d'abast europeu, amb independència de la situació de crisi especialment dura al nostre país.

Les nostres empreses han realitzat **importants inversions en el capítol mediambiental** i crec que és molt important i necessari que això se sàpiga.

En el període comprès entre els anys 2000 i 2008, les empreses industrials catalanes han destinat a Inversions en Protecció Ambiental **1.874 milions d'euros**, cosa que representa el 19,7% del total invertit a Espanya pel mateix concepte.

Quant a cobrir **despeses corrents** (no inversions) amb aquesta finalitat, la xifra ascendeix a 3.000 milions d'euros, **cosa que representa el 29% de tot l'Estat**.

Respecte a com hem de plantejar el futur de l'activitat industrial sostenible, des de Foment del treball volem incidir en els aspectes següents:

1.- **Evitar traduir els objectius ambientals en burocràcia**, cosa que distorsionaria la percepció empresarial dels objectius ambientals i desvia recursos a processos administratius que no generen valor.

2.- **Afavorir la inversió tecnològica** necessària per fer front a la transició de l'economia productiva per adequar-se al que **es coneix com a *Millors Tècniques Disponibles***. Es tracta d'un nou marc normatiu imposat per la Directiva d'Emissions Industrials. És necessari preveure el suport financer que requerirà aquest procés.

3.- **Facilitar el desenvolupament d'estratègies d'innovació i cooperació amb el món empresarial.**

6.- Revisar el Pacte Nacional per la Recerca i la Innovació. Empresa i Universitat

La firma a l'octubre de 2008 del Pacte Nacional per la Recerca i la Innovació va representar un esforç indubtable de tots els agents –públics i privats- per determinar els reptes d'una economia que té en la

R+D+i un dels seus pilars fonamentals per al canvi del model de creixement.

La crisi econòmica fa inviables el manteniment d'algunes de les seves propostes i això **obliga a una immediata revisió del Pacte**, no tant en el diagnòstic com en la revisió dels mitjans econòmics per assolir-los.

A Catalunya, el percentatge dedicat a R+D respecte al PIB és de l'1,68%, bastant per damunt de l'1,38% estatal, però molt allunyat de l'obtingut en els països més avançats en aquesta matèria.

Seria obvi dir que el nostre objectiu de dedicar el 2% del PIB a R+D no s'acomplirà. Malgrat tot, la inversió de les empreses catalanes arriba als 2/3 del total, molt per damunt de la resta d'Espanya i més propera als indicadors europeus.

Des de Foment del treball creiem que cal continuar amb l'aposta per l'aportació dels centres tecnològics **com a enllaç entre el coneixement i les necessitats de les empreses**, especialment les Pimes, que necessiten disposar d'infraestructures tecnològiques i científiques de primer ordre.

La supervivència en una economia oberta depèn de la innovació, i en aquest punt **no hem d'oblidar la formació que aporten els centres productius i la investigació que fan les universitats.**

Les universitats, les escoles de formació tenen com a interès comú que els seus estudiants accedeixin amb facilitat a feines de qualitat, estables i ben remunerades.

Però la relació entre la docència i l'activitat laboral és molt reduïda. Hem de crear llaços directes entre els centres educatius i les empreses.

Les associacions empresarials podem facilitar la relació per diverses vies, però especialment a través **de facilitar les pràctiques laborals dels alumnes i els professors.** Em comprometo a treballar en aquest sentit i ser el pont d'enllaç entre administracions públiques i centres docents.

En aquesta línia d'actuació, **he convocat els rectors de totes les universitats de Catalunya** a una trobada a la seu de Foment del Treball el proper mes de juny.

7.- Reforçar l'orgull de ser empresari. Empresa i Societat

Al principi de la crisi una part de l'opinió pública va culpar del desastre les empreses, la cobdícia i el lucre obtingut amb dol.

A molts països, entre ells Espanya, es van adoptar ambiciosos polítiques de despesa pública per crear demanda i llocs de feina.

No sempre aquestes iniciatives van donar els seus fruits i, no obstant això, van absorbir recursos necessaris per al manteniment de l'activitat productiva.

D'alguna manera, i sense saber molt bé com, **ha anat calant una cultura que posa sota sospita l'activitat empresarial.**

És responsabilitat nostra reconduir aquesta situació i **reforçar l'orgull de ser empresari**, sense complexos i amb la certesa que l'activitat que desenvolupem és de gran valor social. D'ella depèn,

en bona mesura, la recuperació de l'ocupació i la salut de la nostra societat.

ELS VALORS

No he volgut perdre l'oportunitat d'explicar-los els eixos de treball que ens ocupen i que, des de Foment de Treball, volem que tinguin la seguretat que hi posarem tot de la nostra part per defensar-los i procurar que donin els seus fruits.

Les empreses necessiten entorns que permetin el dinamisme i, per tant, que siguin senzills. És difícil treballar amb el ball continuat de normes poc meditates, costoses i amb exigències canviants.

M'agradaria introduir ara una cita:

“és un error estès creure que més articles signifiquen més justícia. Al contrari, la marea legal no només condueix a la rigidesa burocràtica, sinó que a més a més indueix a esquivar i manipular les

noves disposicions, a la corrupció i al treball en negre. Massa esmolat, massa oscat, diu un refrany del nord d'Alemanya. Per això, no hauria de ser ambició d'un polític col·locar un determinat article en una determinada llei; al contrari, mereix reconeixement públic aquell que aconsegueix la derogació d'una llei excessiva o almenys una notable simplificació de la mateixa”.

Aquestes paraules no són d'un empresari, sinó que són del canceller socialista alemany, Helmut Schmidt.

En aquests moments de tanta incertesa i fins i tot desànim, **els empresaris hem de ser exemple** i punt de referència de lideratge per a la nostra societat. Tenim l'oportunitat d'oferir als ciutadans la nostra força i il·lusió en les quals trobin un motor de canvi. Tenim l'oportunitat de contagiar als nostres joves la iniciativa per emprendre projectes, per inventar, per crear productes i serveis, per generar llocs de feina i per construir un país de futur.

Hem de ser exemple de comportament ètic, de compromís social, tot compartint amb altres agents socials l'objectiu comú de **la cohesió social per assolir el benestar per a tothom**. I això vol dir que

també hem de compartir l'esforç, la responsabilitat, el treball i, en aquests moments, els sacrificis que comporten les polítiques d'austeritat.

Els empresaris mai no renunciarem a continuar creant valor, i a donar el millor de nosaltres mateixos per contribuir a una societat més inquieta, més emprenedora, menys individualista. Una societat sense por a fracassar, però prudent en els riscos i amb l'ànim sempre despert per innovar i **millorar la qualitat de vida dels ciutadans.**

Moltes gràcies.